

gene hertil er anviste i Lovforslaget. Livsforsikringsteknikerne vil selvfølgelig fordomme mit Forslag, men de vil ogsaa fordomme det norske Forslag, skønt dette har holdt sig meget nær til dem. Men naar der er Tale om Forsikring af et helt Folk, tror jeg ikke, at nogen kan regne Resultaterne nøjagtigt ud. Det skal altid være i Favør af de ubemidlede. Havde de op gennem Tiden faaet det fulde Udbytte af eller Dagløn nok for deres Arbejde, kunde det være, at de slet ikke behøvede at være forsikrede. En nøjagtig Udregning er umulig; derfor kan man lige saa godt sige, at Samfundet har en Pligt til at understøtte dem, der trænger haardest, og man kan godt undlade de finere tekniske Udregninger. Begunstiger man derved de fattigere lidt mere, faar det være. Endelig har jeg foreslaaet at ophæve Pensioneringen af de Embedsmænd, der ansættes, efter at Loven er traadt i Kraft. Pensioneringen af Embedsmænd kunde passe i gamle Dage, da saa at sige alle Embedsmænd var Kongens Tjenere. Nu om Stunder er det ikke særlig Embedsmændene, der bidrager til at føre Samfundet fremad, nu er det hele det arbejdende Folk. Derfor bør vi være fri for denne Jagen efter at komme ind i faste Stillinger som Embedsmænd eller Funktionærer. De maa nøjes med den Pension, de efter dette Forslag kan faa ligesom andre.

Dette er Hovedtrækkene i Lovforslaget. Jeg skal indskrænke mig dertil nu, da jeg har faaet Lov til at udtale mig her ved Mødets Begyndelse. Jeg vil haabe, at de Tanker, Lovforslaget hviler paa, vil vinde frem. Det er Tanker, der for mig har den største Betydning. Jeg tror, det betyder meget for det arbejdende Folk at vide, at deres Alderdom er betrygget, og alle her i Danmark i 30—40 Aars Alderen vil med Glæde se, at efter dette Forslag vil deres Alderdom blive sikrere end nu, hvor de blot gaar ind under Alderdomsunderstøttelsesbestemmelserne. At ogsaa Alderdomsunderstøttelsen er en Fordeel, indrømmer jeg, men den Ordning, jeg foreslaar, er dog nok saa sikker og bestemt. Endelig tror jeg, at det er gavnligt for hele den opvoksende Slægt at vide, at den selv skal betale noget.

Jeg anbefaler hermed Lovforslaget paa det bedste til Tingets Velvillie. Jeg haaber, det maa blive fremmet hurtigt og blive til Lov saa snart som muligt.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag vil blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forøgelse af Statspolitiets Personale m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3541).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Nørhave: Det er knap to Aar siden, at Rigsdagen vedtog Loven om Statspolitiet, hvorefter der kunde ansættes en Politichef og 36 Betjente, hvoraf 8 kunde ansættes som Overbetjente. Det er derfor noget tidligt nu at sige noget om, hvad dette Korps har kunnet udrette. Jeg tror, man kan sige, at den højtærede Minister har været særdeles heldig med Antagelsen af Politibetjente. Det er sikkert de dygtigste blandt vore Politimænd, der er komne ind i Statspolitiet. Og i hvert Fald, efter hvad jeg har hørt rundt omkring fra, har Korpset for saa vidt virket tilfredsstillende, som det har faaet opklaret adskillige af de Sager — og de angaar jo navnlig Forbrydelser —, der har været henvist til det. Jeg tror, det vil vise sig, at det vil gøre sin Nytte.

Naar den højtærede Justitsminister efter saa kort Tids Forløb søger at faa Korpset forøget med 12 Politibetjente, er det navnlig af de to Grunde, der er anførte baade ved Forelæggelsen og i Bemærkningerne. Det anses for nødvendigt, at Statspolitiet kan være til Stede paa de Steder, Korsør, Gedsø og Vamdrup, hvor den indførte fremmede Arbejdskraft kommer til Landet, for at paase, at de paagældende er, som de bør være, naar de skal have Ret til at arbejde her i Landet, blandt andet ikke er subsistensløse, saa at de maaske burde sendes tilbage uopholdeligt. Jeg antager nu, at dette ligger lidt udenfor den Opgave, der i sin Tid var tiltænkt Statspolitiet, det vil egentlige betyde en Udvidelse af dets Virkefelt, idet det efter min Opfattelse var Tanken, at overfor Forbrydelser, som det almindelige Politie ikke kunde faa opklaret — og de har jo i de senere Aar været mange —, skulde Statspolitiet træde til med sin Dygtighed og Energi for at søge dem opklaret. Med Hensyn til Indførselen af fremmed Arbejdskraft har Tanken med Loven om Anvendelse af udenlandske Arbejdere vel nærmest været, at det var de stedlige Politimyndigheder, der skulde have Tilsynet. Den Forøgelse af Korpsets Per-